

ĮSTATYMO PROJEKTAS

Nuostatos, susijusios su draudimu gaminti ir parduoti maisto produktus ir pašarus, sudarytus, išskirtus, arba pagamintus iš ląstelių kultūrų ar iš stuburinių gyvūnų gautų audinių, taip pat draudimą perdirbtus produktus, kurių sudėtyje yra augalinių baltymų, priskirti mėšai

1 straipsnis.

(Tikslas ir apibrėžtys)

1. Šiame įstatyme pateikiamos nuostatos, skirtos žmonių sveikatos ir piliečių interesų apsaugai bei žemės ūkio maisto produktų paveldui, kaip nacionaliniam interesui, strategiškai svarbiam Italijos socialinei-ekonominei ir kultūrinei raidai išreikšti, užtikrinti.
2. Šiame įstatyme vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 ir 3 straipsniuose, taip pat taikomos Europos Sąjungos ir nacionalinės nuostatos dėl maisto produktų ir pašarų pavadinimų bei jų ženklavimo.

2 straipsnis.

(Draudimas gaminti ir parduoti maistą ir pašarus, sudarytus, išskirtus arba pagamintus iš ląstelių kultūrų ar audinių, gautų iš stuburinių gyvūnų)

1. Remiantis 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 7 straipsnyje nustatytu atsargumo principu, maisto tvarkymo subjektams ir pašarų verslo subjektams draudžiama naudoti maistui, gėrimams ir pašarams ruošti, parduoti, laikyti pardavimui, importuoti, gaminti eksportui, administruoti ar platinti maistui arba tuo tikslu reklamuoti maistą ar pašarus, sudarytus iš ląstelių kultūrų ar iš stuburinių gyvūnų gautų audinių.

3 straipsnis.

(Draudimas ženklinti perdirbtus produktus, kurių sudėtyje yra augalinių baltymų, kaip mėsa)

1. Siekiant apsaugoti nacionalinį gyvulininkystės paveldą, pripažįstant jo didelę kultūrinę, socialinę, ekonominę ir aplinkosauginę vertę, taip pat tinkamai remti jo propagavimą, kartu užtikrinant aukštą žmonių sveikatos ir piliečių vartotojų interesų apsaugos lygį ir jų teisę į informaciją gaminant ir parduodant perdirbtus produktus, kurių sudėtyje yra tik augalinių baltymų, nacionalinėje teritorijoje, draudžiama naudoti:
 - a) teisinius bendruosius ir aprašomuosius pavadinimus, susijusius su mėsa, mėsos gamyba arba produktais, pagamintais daugiausia iš mėsos;
 - b) nuorodas į gyvūnų rūšis ar rūšių grupes arba į gyvūnų morfologiją ar anatomiją;
 - c) konkrečius terminus, kuriuos vartoja mėsininkai, kulinarai arba žuvų augintojai;
 - d) komerciniais tikslais naudoti reprezentatyvių gyvūninių maisto produktų pavadinimus.
2. 1 dalyje nurodytos nuostatos netrukdo į gyvūninės kilmės produktus dėti augalinių baltymų, kvapiųjų medžiagų ar sudedamųjų dalių.

3. 1 dalyje nurodytos nuostatos netaikomos tais atvejais, kai gyvūniniai baltymai sudaro didžiausią produkto, kurio sudėtyje yra augalinių baltymų, dalį ir su sąlyga, kad piliečiai ir vartotojai nėra klaidinami dėl maisto produkto sudėties.

4. Šio straipsnio nuostatos netaikomos gyvūninės kilmės maisto produktų deriniams su kitų rūšių maisto produktais, kurie nepakeičia gyvūninės kilmės maisto produktų ir nėra jiems alternatyva, bet yra įtraukiami į jų sudėtį kaip tokie deriniai.

5. Žemės ūkio, maisto suverenumo ir miškininkystės ministro dekretu, kuris turi būti priimtas per šešiasdešimt dienų nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos, patvirtinamas maisto produktų, kurie, atsekami su augaliniais produktais, gali suklaidinti pilietį-vartotoją dėl maisto produkto sudėties, prekinį pavadinimų sąrašas.

4 straipsnis.

(Kontrolės institucija ir nuobaudų taikymo metodas)

1. Sveikatos ministerija, regionai, autonominės Trent ir Bolzano provincijos, vietos sveikatos priežiūros institucijos, Karabinierių sveikatos apsaugos vadavietė per atitinkamus priklausomus kovos su rafinuotumo ir sveikatos skyrius, Miškų, aplinkos ir žemės ūkio maisto produktų skyrius (CUFA) per atitinkamus priklausomus vadovavimo padalinius, Žemės ūkio ministerijos Centrinę žemės ūkio maisto produktų kokybės apsaugos ir kovos su sukčiavimu inspekciją (ICQRF), Maisto suverenumas ir miškininkystė, „Guardia di Finanza“ ir Muitinės ir monopolijų agentūra, taip pat produktų, susijusių su žuvų tiekimo grandine, atveju uosto meistrų korpusas – pakrančių apsaugos tarnyba pagal savo kompetenciją atlieka šio įstatymo įgyvendinimo kontrolę. Pirmoje pastraipoje nurodytos institucijos atlieka savo atitinkamos kompetencijos patikrinimus, prireikus padeda Sveikatos apsaugos ministerijos specializuotiems darbuotojams, Karabinierių sveikatos apsaugos vadavietės ir vietos sveikatos priežiūros institucijoms, turinčioms specialius įgaliojimus atlikti sveikatos biologinės kokybės ir techninius patikrinimus, susijusius su galimu pavojumi žmonių sveikatai, remdamosi 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 7 straipsnyje nustatytu atsargumo principu.

2. Šiame įstatyme numatytiems pažeidimams ir sankcijoms nustatyti taikomos 1981 m. lapkričio 24 d. Įstatymo Nr. 689 I skyriaus I ir II skirsnių nuostatos. Sumažinti išmokos, kaip nustatyta 1981 m. Įstatymo Nr. 689 16 straipsnyje, neleidžiama.

3. Už šio įstatymo 2 ir 3 straipsniuose nurodytus pažeidimus atsakingos kompetentingos institucijos, kurioms pateikiama 1981 m. Įstatymo Nr. 689 17 straipsnyje nurodyta ataskaita, yra 2021 m. vasario 2 d. Įstatyminio dekreto Nr. 27 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytos institucijos pagal kompetenciją, susijusių su teritorija ir dalyku.

5 straipsnis.

(Baudos)

1. Išskyrus atvejus, kai tai yra nusikalstama veika, 2 ir 3 straipsnių nuostatas pažeidusiems maisto tvarkymo subjektams ir pašarų verslo subjektams skiriama ne mažesnė kaip 10 000 EUR administracinė bauda, neviršijanti 60 000 EUR arba 10 % bendros metinės apyvartos, pasiektos paskutiniaisiais finansiniais metais, pasibaigusiais iki pažeidimo nustatymo, jei ta suma viršija 60 000 EUR. Tačiau didžiausia bauda negali viršyti 150 000 EUR. Dėl pažeidimo neteisėtas produktas konfiskuojamas, taikomos administracinės nuobaudos, susijusios su draudimu gauti tos pačios rūšies įnašus, finansavimą ar išmokas ar kitas naudas, kurias valstybė, kitos viešosios įstaigos ar Europos Sąjunga nurodo, skiria ar išmoka verslo veiklai vykdyti, ne trumpiau kaip vienerius metus ir ne ilgiau kaip trejus metus, taip pat gamybos įmonės uždarymas tam

pačiam laikotarpiui. Bet kuriam asmeniui, kuris finansuoja, skatina ar bet koku būdu apeina 2 ir 3 straipsniuose nurodytą elgesį, taikomos tos pačios sankcijos.

2. Nustatydamą šiame įstatyme numatytas administracines pinigines sankcijas, kompetentinga institucija atsižvelgia į pažeidimo sunkumą, pažeidimo trukmę ir darbuotojo atliktą darbą siekiant pašalinti ar sušvelninti pažeidimo pasekmes ir jo ekonomines sąlygas.

6 straipsnis.

(Nuoroda į 1981 m. Įstatymą Nr. 689 ir sankcijų atnaujinimo būdai)

1. Šiame įstatyme nenumatytais atvejais taikomos 1981 m. lapkričio 24 d. Įstatymo Nr. 689 nuostatos.
2. Šiame įstatyme numatytų administracinių piniginių baudų dydis atnaujinamas kas dvejus metus, remiantis Italijos nacionalinio statistikos instituto (ISTAT) ūkio ir finansų ministro dekretu, suderinus su sveikatos apsaugos ir žemės ūkio, savarankiško apsirūpinimo maistu ir miškininkystės ministrais, įrašytu nacionalinio vartotojų kainų indekso pokyčiais.

7 straipsnis.

(Finansinio neutralumo sąlyga)

1. Šio Įstatymo įgyvendinimas neturi sukelti naujos ar didesnės naštos viešiesiems finansams.
2. Atitinkamos administracijos vykdo šiame įstatyme numatytą veiklą naudodamos pagal galiojančius teisės aktus jau turimus žmogiškuosius, finansinius ir instrumentinius išteklius.